

[Ministeren for kulturelle anliggender]

sidste tredjedel af befolkningen, som bor i landdistrikterne.

Det bemærkes, at de udgiftsskøn, der blev foretaget i betænkningen »TV över gränserne« (NU 1974: 19), så vidt det har været muligt er opdateret til 1977-prisniveau.

Undersøgelserne i 1974 blev foretaget med sigte på viderespredning af nordiske programmer, men der er i princippet intet til hinder for, at de nævnte spredningsformer også ville kunne bringes i anvendelse i forbindelse med programspredning fra andre lande.

Jeg skal endelig oplyse, at det i mandatet for den igangværende Nordsatudredning er pålagt den tekniske arbejdsgruppe at foretage en gennemgang i teknisk og teknisk/økonomisk henseende af de alternative spredningsmodeller (jordbundne sendenet og radiokæde kombineret med lokale kabel-distributionsnet), som er behandlet i betænkningen fra 1974.

Til *socialministeren* (18/1 79) af:

Yvonne Herløv Andersen (CD):

»Vil ministeren under henvisning til svar af 17. januar 1979 på spørgsmål nr. 460 oplyse, om værnepligtige ligesom beboere på plejehjem også kommer ind under bekendtgørelse af 17. marts 1976 om hvilende sygesikringsret, således at de kan konsultere egen praktiserende læge mod fremvisning af et på tjenestestedet udstedt kort?«

(Spm. nr. 497).

Begrundelse.

Det synes urimeligt, at to grupper af mennesker under samme bekendtgørelse stilles så forskelligt med hensyn til mulighed for fri lægehjælp.

Det bør ikke være alder eller helbred, der skal være afgørende for fastholdelse af selvfølgeligelige rettigheder.

Besvarelse (2/2 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

Socialministeriet har indhentet nedenævnte oplysninger fra forsvarsministeriet, under hvilket spørgsmålet om værnepligtiges sygebehandling hører:

Værnepligtige under den pligtige tjeneste på for tiden 9 måneder har ret til fri sygeple-

je, herunder medicin for forsvarets regning. Som følge heraf afleverer de værnepligtige i overensstemmelse med socialministeriets bekendtgørelse nr. 119 af 17. marts 1976 om hvilende sygesikringsret ved indkaldelse deres sygesikringsbevis til tjenestestedet og udtræder af den almindelige, offentlige sygesikringsordning. Hvis de værnepligtige konsulterer en privat praktiserende læge, må de således selv afholde udgiften herved. Ved akut sygdom, hvor det ikke er muligt at blive behandlet af en af forsvarets læger, betaler forsvaret dog honoraret til en privat praktiserende læge, og under ferie/orlov i udlandet kan der til brug i denne periode udleveres midlertidigt sygesikringsbevis til de værnepligtige.

Grundlaget for forsvarets fri sygepleje, herunder den bestående læge- og tandlægeordning, er bl. a.:

at forsvaret i fredstid får mulighed for gennem ansættelse af et antal faste læger (overlæger og reservelæger) og ved indkaldelse af læger til værnepligtstjeneste at uddanne og opbygge det lægeberedskab, der er et nødvendigt led i forsvarets virksomhed i en krigssituation. Ordningen medfører samtidig, at disse læger får et særdeles godt kendskab til de arbejdsvilkår, som forsvaret har i fredstid, og de bliver herved i stand til i langt højere grad end øvrige læger at betjene og bedømme bl. a. de værnepligtige bedst muligt,

at alt indkaldt personel ved mødet i forsvaret skal undersøges med henblik på bedst mulig anvendelse i funktion og specialjob, herunder have registreret tandsæt for bl. a. identifikation,

at gennemførelsen af uddannelsen (enkeltmands- og enhedsuddannelse) kan foretages med mindst muligt fravær (f. eks. rejse til privat læge og tandlæge),

at en række tjenesteområder, f. eks. sejlene tjeneste, tjeneste på Færøerne og Grønland, ikke giver mulighed for anvendelse af egen læge.

Der er således såvel uddannelsesmæssige som lægemæssige forhold, der begrunder den særlige læge- og sygeplejeordning i forsvaret, og en ændring heri vil – foruden konsekvenser for disse områder, herunder tjenestetidens længde m. v. – indebære en helt ændret tilrettelæggelse, herunder drøftelser med amtskommuner og lægeorganisationer, idet hele